

нж кола-та. Колко е глупавъ? Да бѣше ба-
ремъ възъ баиръ или ноця, тогава какъ да е;
а то низъ баиръ и деня! Търпи ли са вече!
Кога-то неумѣе да тегли кола, защо са увира?
Да тегли водж! Гледайте мене, какъ ще са
спустѣж, за единъ мигъ ще си смѣкнѣ кола-та
долу.

Конче-то си надува гръды-тѣ, исплчва си
гърба и потегля бѣжишкомъ. Отпърво сичко
было добрѣ; нѣ щомъ са навалило надолу кола-
та са засилили и го подпрели. Конче-то засил-
ва бѣгане-то си и не глѣда; какво има напредѣ
му: вады ли, камъни ли. Кола-та са блѣскать
отсамъ-оттатѣкъ, додѣ-то най-послѣ са прѣтур-
вать и потрушавать сичкы-тѣ грънцы.

Повече-то отъ хора-та приличать на мла-
дыя конь. Тый не аресвать работы-тѣ на дру-
гы-тѣ хора и не прѣставать да ги укорявать.
Нѣ кога-то са залувѣжтъ сами за работж, тѣх-
на-та работа излазя дваждь по-лошѣва отъ рабо-
тж-тж на младыя конь.

Прикаска за дѣда и бабж.

I.

Имало единъ дѣдо и една баба.¹ Дѣдо ка-
зва на бабж: ты, бабо, наготви, пжкъ азъ ще
идж за рыбж. Дѣдо налувилъ много рыбж и
потеглилъ къмъ тѣхъ цѣлы кола.² Върви дѣдо